

עטרת שלום

עלון שבועי שיע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים

פרשת האזינו – סוכות – שימחת תורה

בס"ד, עש"ק פרשת האזינו
י"ב תשרי תשע"ג – שנה ד' גליון קל"ז

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הרה"ג מוצ"ש	מוצ"ש	ר"ת
ירושלים	4:52	6:03
בני ברק	5:07	6:05
ניו יורק	6:12	7:21
מונטריאל	6:09	7:21

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַרְי פִּי (לב א)

וזה אומר התורה שכל הכוח שיש לאדם להתגבר על צורו הרע ולעשות כל המצוות בשלימות הוא ע"י זכר ימות עולם בנינו שנות דר ודר שאל אביך ויגדר זקניך ויאמרו לך שילך בהדרכים הישנים ממה שדרכו בה אבותיו הקדושים, ולא יחפש לו דרכים אחרים, וזה כל התכלית מה שאנחנו מתאספים כאן היום ביארצייט של אאמו"ר זלה"ה לשנן לנו שכל אחד ילך בדרכי האבות הקדושים, ולא יפרד ח"ו מדרכיהם הקדושים, כי בדבר קל יוכל האדם ח"ו לפול מכל מדרגותיו.

כמו שכתב אאמו"ר זלה"ה בספה"ק מעשה שלום (בראשית) וז"ל: ידוע (לקו"ת מהארז"ל הושע עה"פ סבבני ככחש אפרים) על מה שכתוב בתורה הקדושה אצל קריאת שמע תיבת 'אחד' (דברים ו ד) בדל"ת רבת, ואצל 'כי לא תשתחוה לאל אחר' (שמות לד ד) ר"ש רבתי, שהחילוק בין ר"ש ובין דל"ת הוא ג"כ רק נקודה קמנה וקוין, וזוה צרכים מאוד לשמור שלא יחליפו חו"ש מהו אל זה, מפני זה כתוב האותיות ר"ש ודל"ת גדולים. וזה מרמז הפסוק 'וקוין ודרדר תצמיח לך' (בראשית ג יג) שע"י הקוין אתה יכול להבחין 'דרדר' בין הרי"ש לדל"ת שלא תחליפו, כי בזה תלוי כל היהדות של ישראל לשמור על נקודת הו"ד, שנקודת היהדות יהיה בשלימות בלי שום פגם עי"ש. וזהו המלחמה 'בעמלק מדר דר' היינו שרוצה למשמש בין ד' לר' הנ"ל.

וזה מרמז כאן התורה בנינו שנות דר ודר שישמור על הד' והר' שלא יחלפו ח"ו, וכל זה הוא ע"י שאל אביך ויגדר זקניך ויאמרו לך שילך בדרך של אבותיו ורבותיו הקדושים, ועי"ז יהיה יערה כמטר לקחי תול כסל אמרתי כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב יושפע עליך כל מיני השפעות טובות בנקל ובכבוד.

וזהו ג"כ כל ענין מצות סוכה, לקשר כל מעשה המצוה עם הדעת, כמו"ש 'למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני הו"ה אלהיכם' (ויקרא כג מג), וכמו שפסק הב"ח בריש הלכות סוכה (סימן תרכה) שהוא לעיכובא עי"ש. ועי"ז נעשה היחוד השלם הו"ה אדני" כמנן סוכ"ה, ותיקון פגם חטא עה"ד, כמבואר ממרן הארז"ל בשער הכוונות (דרושי ראש השנה דרוש א) עי"ש.

הקב"ה יעזור שוכותו הגדולה של אאמו"ר בעל ההילולא, יגן על כל אחד ואחד מה שצריך בבני חיי ומוזני ברוחניות וגשמיות, ולפתקא מבא, ולביאת גואל צדק בב"א.

ולכן לעתיד לבא שהקדוש ברוך הוא מביאו ליצר הרע ושוחרטו בפני הצדיקים (סוכה נב), לא יהיה עוד פגם בו"ה משם הו"ה, אלא יהיה כמו ו"ה, ולכן יהיה לעתיד שם הו"ה יהי"ה (לקו"ת זכריה). ולכן ו"ה משם הו"ה אינו שם בפני עצמה, רק טפל ל"ה שהוא כן שם בפני עצמו, כדי שח"ו לא יגיע פגם התחתונים בשם עצמו רק במפל לשם ו"ה, ולכן כשיהיה 'בלע המות לנצח' (ישעיה כה ח) שהיצה"ר יתבטל, לא יהיה עוד שום פגם בו"ה כמו בי"ה. לפי כל זה אפשר לומר שזה מרמז כאן התורה בר"ת של הפסוק האזינו וגו' אהו"ה ו"ה, לומר שיש שני סוגי אופנים בעשיית המצוות, שיש העושה כל התרי"ג מצות בחינת ו"ה, לשם שמים בחינת א"ה במחשבה, וזהו תכלית השלימות המו"ב. אבל יש העושה כל התרי"ג מצות בחינת ו"ה שלא לשם שמים רק בתעורבות טוב ורע עם פניות, כי מצוה צרכים לעשותה במחשבה דבור ומעשה, ולכן כשהאדם עושה בלי מחשבה רק בדבור ומעשה חסר בשלימות של המצוה.

ועל זה שמעתי מאאמו"ר הגה"ק רבי שלום מקאמרגא זלה"ה וז"ע בעל ההילולא, שאמר בשם הגה"ק בעל הקדושת לוי מברדיטשוב וז"ע, על מה שאנו אומרים בראש השנה 'ומלאכים יתפוחו וחיל ורעדה יאחזו ויאמרו הנה יום הדין' (פיוט ונתנה תוקף מוסף דר"ה וי"ב). שהקשה מה המורא שלהם, הלא אין חומאים ח"ו. אלא אומר שמרמז על המלאכים הנבראים מעשיית המצוות ומעשים טובים שעושים בני אדם, ובראש השנה דנים אם עשו המצוות בשלימות בלי שום חסרון, וכשימצאו חסרים גם המלאכים הנבראים מהם חסרים, ולכן המלאכים יראים לראות אם יעשו תשובה על המצוות שעשו ויהיו ג"כ בשלימות.

וזהו ג"כ כוונת הפסוק המורה דרך עבודת המצוות, וזהו האזינו השמים הוא הבנה בחינת מחשבה, ואדברה בחינת דיבור, ותשמע הארץ בחינת מעשה, ועי"ש שיעשה בשלימות במחשבה ודיבור ומעשה יהיה היחוד בשלימות, וזהו אמרי פי פ"י עה"כ בני' יחוד צ"א, שיהיה היחוד השלם עי"ש ששם הו"ה יהיה בשלימות, ואז יהיה עולם התיקון, כי עולם התיקון הוא עי"ז תיקון שם אהו"ה א"ת ה'שמים ואת הארץ מספר מו"ב, שיהיה יום שכולו מו"ב בלי שום תעורבות רע כלל, וכמו שאומרים חו"ל במסכת סנהדרין (צ"ח). אין בין דוד בא, אלא כדור שכולו זכאי, או כולו חייב. היינו לעתיד יהיה הכיבוד הנגזר מי הוא הוכאי ומיהו החייב. וזהו מרמז ג"כ הפסוק אמרי פי מספר כ' פעם מו"ב.

איתא בבעל המורים השמים ואדברה עולה תרי"ג, כלומר האזינו לתרי"ג מצוות. ואפשר עוד לרמז כי האזינו בני' ג' פעמים שם הו"ה, לרמז על תורה, כי הרי כל התורה היא שמותיו של הקב"ה (וזה"ק ח"ב פג), ולכך הוא שלש פעמים שם הו"ה, כי התורה מרמז למדה השלישית תפארת, וכמו שאמרו במסכת שבת (פ"ה) ברוך רחמנא דיהב אוריאן תליתאי, לעם תליתאי, על ידי תליתאי, ביום תליתאי, בירחא תליתאי, עי"ש. וא"כ האזינו השמים ואדברה מרמז על תרי"ג מצוות ולימוד התורה.

והביאור בזה, בהנהגה הר"ת של האזינו השמים הוא בשני ההי"ן, ואדברה ותשמע הוא בשני וו"ן, הארץ אמרי הוא ה"א. ומרמז לשם אהו"ה היוצא מר"ת של א"ת ה'שמים ואת הארץ, ועוד נכפל פעם שניה ו"ה.

והנה על ידי שם אהו"ה נברא העולם, הנקרא בספר הוהר הקדוש (ח"א רנא) גושפנקא דחתים ביה שמיא וארעא, כמו"ש בכל יום מששת ימי בראשית 'כי טוב, ועי" חטא עה"ד שכתוב בה 'ותרא האשה כי טוב העין למאכל' (בראשית ג ו) נתערבה בכל הבריאה כולה טוב ברע, ונפגמה בחינת הטוב שעל ידה נברא העולם. וכן נפגם ו"ה משם הו"ה שהוא בחינת מצות עשה ולא תעשה, עי"ש שעבר על מצות עשה שלא אכל מעה"ד בשבת, ועל לא תעשה שאכל ביום הששי, וכמו שמבואר בוהר הקדוש (ח"א כו) 'לעברה' בפקודין דעשה, 'זלשמרה' בפקודין דלא תעשה.

וזהו כל העבודה של האדם להפריד את הטוב מהרע לתקן חטא אה"ר ואז נתקן שם אהו"ה. ועי"ז קיום כל התרי"ג מצוות נתקן ג"כ ו"ה משם הו"ה. וכמו שכתוב אצל עמלק 'ויאמר כי יד על כס יה מלחמה להו"ה בעמלק מדר דר' (שמות יז טו), ופרש"י שם, נשבע הקב"ה, שאין שמו שלם ואין כסאו שלם, עד שימחה שמו של עמלק כולו, וכשימחה שמו יהיה השם שלם והכסא שלם. ועמלק הוא היצה"ר כמבואר בזה"ק (ח"ג), שמפתה את האדם לעבור על התרי"ג מצוות ועי"ז נפגם ו"ה משם הו"ה, שהעובר על מצות עשה פוגם בו, והעובר על לא תעשה פוגם בה, וגם מפתה את האדם לעשות את התרי"ג בלי שום מחשבה לשם שמים בחינת ו"ה, רק כמצות אנשים מלומדה.

אבל בי"ה של שם הו"ה שהוא בחינת מחשבה אין מניע לשם פגם התחתונים כמבואר ממרן הארז"ל (עין חיים שער המלכים פ"ז), וכמבואר במסכת קידושין (ל"ט): שמחשבה רעה אין הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה, חוץ מהמהרהר בעבודת כוכבים וגאווה.

עטרת ראשינו

ד"ת מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וַיֹּאמֶר הָרֵאנִי נָא אֶת כְּבוֹדְךָ. וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עַל פְּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְּשֵׁם הוֹי"ה לְפָנֶיךָ וְהִנֵּיתִי אֶת אֲשֶׁר אַחַךְ וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אָרַחֶם. (שמות לג יח-יט)

אפשר לומר שבקשת משה רבינו הראני נא את כבודך היה, שישרה עליו השכינה הקדושה בחינת כבוד כידוע. וע"ז ענה לו הקב"ה שכדי שישרה על האדם השכינה צריך כמה תנאים, אחד, אני אעביר כל טובי על פניך שצריך מקודם לתקן חלקו בחטא אדה"ר שפגם בבחינת טוב של בריאת העולם כמ"ש 'ותרא האשה כי טוב העץ למאכל' (בראשית ג ו), כמו שכבר ביארנו כמ"פ סוד הדבר. ותנאי השני הוא וקראתי בשם הו"ה לפניך שיהיה תמיד לפניך נגדך שם הו"ה. ותנאי השלישי והנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם כמאמרם חז"ל (פסטי יד. מכלתא שירה ג) הדבק במדותיו, מה הוא רחום אף אתה רחום וכו'.

ועוד אמר לו ויאמר הו"ה הנה מקום אתי אם אתה רוצה להכין מקום להשראת השכינה, ונצבת על הצור הצו"ר בני' א"ש בחינת חכמה (ע"ה שער דרושי אביע"ש שער מכ פ"א), וגם צור הוא המלכות כידוע (שער הפסוקים בשלח), היינו שע"י שממשך אור החכמה לשכינה, בבחינת אבא יסד ברתא (תק"ז סא:), ע"ז זוכה להשראת השכינה. וזהו ושמתיך בנקרת הצור בחינת עיקר ונקודת הצור שהוא ' בחינת חכמה, אז ושתי כפי עליך עד עברי ישרה עליך השכינה.

וזהו כל הענין של מצות סוכה שאנו יושבין תחת צלא דמהימנותא (זה"ק ח"ג קג), שהשכינה שורה על כל היושבים תחת צל הסוכה.

ובפרט היום שהוא האושפיון של משה רעיא מהימנא ספירת הנצח, שהוא מרמז לעיקר מצות סוכה, כי זה מבואר ממרן האריז"ל (שער הכוונות דרושי חג הסוכות ד"ה) שהסכך שהוא למעלה הוא בחינת נצח. וא"כ היום שהוא האושפיון של משה רבינו שהוא ספירת הנצח שהוא הסכך שהוא עיקר הסוכה, יכולים לזכות להשראת השכינה, וכפרט לפי מה שביארנו למעלה שמושה רבינו החזיר לישראל את השראת השכינה, אז בודאי היום גורם לזכות להשראת השכינה, עד שנוכה לגלה כבוד מלכותך עלינו בגאולה השלימה כב"א. (אושפיון דמשה רבינו תשע"א לפ"ק)

חג הסוכות

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני הו"ה אלתיכם' (ויקרא כג מג). רבי אליעזר אומר סוכות ממש היו. רבי עקיבא אומר 'בסוכות' ענני כבוד היו. רבי עקיבא אומר בסוכות ענני כבוד היו, 'בהוציא אותם מארץ מצרים' מלמד שאף הסוכה זכר ליציאת מצרים.

רבי אליעזר אומר סוכות ממש היו. והקשה רבינו קרן אהרן אם כן מה נס הוא זה לעשות זכר אליו. ותירץ, שהיו יושבים בסוכות מבלי פחד כלל ובבטחה, מבלי עיר מבצר, עם היות זה בזמן הוציאו אותם מארץ מצרים, ולדעתי נראה בודאי רבי אליעזר מודה שהיה ענני כבוד, שהרי מקרא מלא 'והו"ה הלך לפנים יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך' (שמות יג כא), ובאמת ענני כבוד הם הם בעצמם טעם הסוכה, כמעט עננא דאהרן דנמלא עלך ואתקשרו עלך ואנהירו עלך ואעטרו עלך (זה"ק ח"ג קג). אלא שרבי אליעזר סבר, שישבו בסוכות כדי שיהיו להם כוח לקבל אור המקיף שהם ענני כבוד, כמו שאנחנו עושים היום סוכה ממש, כדי שנוכל לקבל אור המקיף. ורבי עקיבא סבר דענני כבוד הם עצמם נקראין בתורה סוכות, ולא ישבו בסוכות אחרים כדי לקבל אור המקיף, ודוק היטב.

אף הסוכה זכר ליציאת מצרים. לרבי עקיבא מיבעי. דלרבי אליעזר פשוט, כיון שישבו בסוכות ביציאת מצרים ישבו ג"כ כאן, אלא לר"ע למה לא אמר כי בעננים הושבתי את בני ישראל, אלא שהסוכה עצמה הם זכר ליציאת מצרים, כי סוכה עצמה מה שאנחנו עושים היום הוא ג"כ כמו אם המסככת על הבנים בחינת אור מקיף, וא"כ הוא כמו שהיה או ע"י ענני הכבוד, והבינהו.

עטרת פי

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

חג הסוכות כולל שורש כל המועדות

הטעם שבפסח לא נכתב שמחה, כי זמן השמחה של פסח נשלם בזמן שמחתנו בחג הסוכות, 'זמן האסיף' (שמות לד כב) לאסוף הכל אל צרכינו. וכן עצרת על פירות האילן (ר"ה פ"א מ"ב) נשלם בעצרת של חג הסוכות סוד בנין 'פרי צדיק' (משלי יא ה). וכן גזירות חיים של ראש השנה נשלם במצות סוכה, ברין המים שבתג נהנין על המים, כמעט באר מים חיים שנים מרמזו על חיים, וכמ"ש 'ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים' (זכריה יד ה), וחל"ל סוכה ממושך חו"ם (פע"ה שער הלולב פ"ג). ולכן חג הסוכות כולל שורש כל המועדות להמשך בנין חיים מוזני, כי עקב בחיר האבות כולל הכל כי חג הסוכות הוא נגד יעקב אבינו ע"ה כמבואר בזה"ק ח"ג רנו: ובסור א"ח סימן תיו.

עטרת רז

רזי תורה מרבתינו זי"ע

בסוכות נשפע השפעות גם להאי עלמא

ואתה תבין, כי יש [לאדם] יו"ד, נשמה, נקודה של יהודי, שאין שם שום פגם וחטא, לא מחמאו של אדה"ר, ולא משום חטא. ויש [עוד לאדם] צ"ד מספר ש', צלם טוב וצלם רע, שהם יצר אהון צ"ד טוב ויצר רע, וצריך תיקון על ידי תורה ומצוות, ונפגם הרבה על ידי עבירות, ויש עוד לאדם ד' סוד כ"ב אתון כי באת ד' יש בה ב' ויו"ן עם יו"ד הקוף, העולה כ"ב. שהם גוף וכלים, ואלו נתקנין בתיקון הצלם, וע"י מדות טובות, להסיר קנאה ושנאה, וכל מדות רעות שבעולם, או אף הגוף אינו נרקב בקבר וקיים לעולם (שבת קנב:). וכללות כולם הוא שם שד"י, העומד על מזוהת הבית לשמור אותו מכל רע. ומחמת שעדיין לא בא זמן התיקון נאמר [כננו] ידך' (שמות טו ז) בשני יודיין [שמרנו על] שני יצרים יצה"ר יצה"מ, שאינם עדיין מתוקנים, בחינת 'שתי ידות' (שמות טו ז), כ"ח עתים שעוד לא נתקן הי"ד עתים לזכות והי"ד עתים לרע, המובא בקהלת, עד לעתיד שיהיה ניכלול הכל בימין, נאמר 'ידך' בלא יוד, להורות ששניהם נכללו בימין. ובפרשת ראה בחג הסוכות [כתוב] 'זבכל מעשה ידך' (טו טז), כי בכל מקום שנאמר 'ידך' קאי על שפע ואור של מעלה שיתמשך שם מקור החיים, ובכח חג הסוכות ממביח שיתברכו בשתי ידים, גם לרבות שיתרבה השפע של גשמייות בעולם הזה, אף על גב דשכר מצוה בהאי עלמא ליכא (קדושין לט:), בסוכות נשפע השפעות גם להאי עלמא.

עטרת פי

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי (לב א)

וזה נראה לי לפרש כאן האזינו השמים ואדברה שהוא לשון קשה, דהיינו אם אתה רוצה לעשות תשובה בין אדם למקום בחינת האזינו השמים ואדברה. צריך מתחילה לעשות תשובה בין אדם לחבירו בחינת ותשמע הארץ שקודם צריך אתה לעשות תשובה מדברים הארציות, אמרי פי שאני כביכול אמרתי שקודם צריך לעשות תשובה בין אדם לחבירו. (מעשה שלום מרבינו שלום מקאמרנא)

קודם תשובה בין אדם לחבירו, וצריך למחול לו, ואם הוא חייב ממנו לחבירו צריך לשלם, ואם ח"ו גנב וגול צריך להחזיר לו כל מה שנמל ממנו, ואם עשה תשובה בין אדם לחברו או אפשר לו לעשות תשובה בין אדם למקום. והרמז בזה שמעתי בשם רב גדול שכתוב 'שוכה ישראל עד הו"ה אלקך כי בשלת בעונך' (הושע יד ב) שקודם יעשו תשובה בין אדם לחבירו ואח"כ למקום, וזה 'שוכה ישראל' מקודם, ואח"כ 'עד להו"ה אלקך' ודו"ק.

אפשר לומר ולרמז את הפסוק הזה, דזה איתא במסכת יומא פרק יום הכפורים (פ"ה מ"ט), עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו. את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה (ויקרא טו) 'מכל חטאתיכם לפני יי מתהר' עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו. שאדם הישראלי צריך לעשות

וַיִּקְבַּר אֹתוֹ בְּגִי בְּאֶרֶץ מוֹצֵא בַּיַּת פְּעוּר וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה (לד ה)

כתב אא"ז הגה"ק קוה"ק רבי יצחק יהואל מקאמרנא זי"ע בספה"ק היכל הברכה וז"ל: ולא ידע איש את קברו שהוא קבור וספון בלב ישראל, לפעמים מאיר במצפוני הלב ולחוק לב ישראל, להגביה ולהרחיב דעתו שיעשה תשובה, ולא יתיאש עצמו מן הרחמים, ולפעמים צפון בלב נשבר של הצדיק אמת שהוא בעיני עצמו אין ממש, ואין מי שישגי אור הליכות קברתו בלב ישראל עכ"ל.

ואפשר לומר עוד, שכל מנהיג הדור הוא מעלה ומתקן את בני דורו, והוא ע"י שהוא שלם בלי שום פגם ורוב, או יש לו הכוח לתקן בני דורו, וזה ידוע ממרן הארז"ל (עין חיים שער המלכים פ"ו) שבי"ה משם הוי"ה אינו נפגם ע"י מעשה התחתונים. וזהו בני בני' י"ה, לרמוז שמושה רבינו היה בתכלית השלימות בלי שום רבב ופגם כבחנינת י"ה, ועי"ז היה בכוחו להעלות ולתקן בני דורו, וזהו מוצא בסוד שם מ"ב עם ז' שמהן הם מ"ט, שהוא שם המעלה הניצוץ"ק, לרמוז שמושה רבינו העלה כל בני דורו, וזה היה ע"י כוח התורה של משה רבינו שהוא בחינת טוב (ברכות ה.) שמתקן כל הבריאה כולה, כמבואר כמ"פ. מול בית פעור פעור"ה הוא מספר פר"ה ע"ב, היינו שהעלה והמתיק וברת את הפר"ה דינים והנצוצין, ע"י שם ע"ב שהוא בחכמה שמתקן ומברר כל הניצוצין (זוה"ק ח"א כ.), וכ"ז היה בכוחו של משה לתקן.

ואומר התורה ולא ידע איש את קבורתו רצה לומר, שבחינת הרעת שהוא התורה של משה לא נסתלקה, רק נשאר בכל דור ודור עד היום הזה כמבואר בתיקוני זוהר (תיקון סט קד.), שאתפשוטותיה דמשה בכל דרא ודרא, ובכל צדיק וצדיק. היינו שבכל דרא ודרא יש צדיקים כדוגמת משה בדורו, שמעלים ומתקנים את בני דורם ע"י כוח התורה והרעת שלהם, וכמו שאמרו חז"ל (מסכת אבות פ"ו מ"ב) שבכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חרב ומכרות ואומרת, אוי להם לכריות מעלכונה של תורה. והכוונה בזה י"ל שבכל יום ויום נעשה הבחינה של קבלת התורה, ועי"ז יש בכוח לתקן הכל.

ובפרט עכשיו בשמחת תורה שהוא זמן של קבלת התורה מחדש, שהתחילו היום מחדש את התורה, בודאי שמסוגל היום הזה שכל אחד יתעלה ויתוקן כל מעשיו ע"י דבקות והתקשרות לצדיקים. הקב"ה יעזור שיהיה התיקון השלם, ושנה טובה ברוחניות וגשמיות בבני חיי ומוזני, בביאת גואל צדק בב"א.

(רעוא דרעיון שמחת תורה תשס"ז לפ"ק)

וַיָּזַת הַבְּרִכָּה אֲשֶׁר בְּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הַאֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ (לג א).

אפשר לפרש דזה איתא בצעמיל קמן ממרן הגה"ק צי"ס"ע רשכבה"ג בעל הנעם אלימלך זיע"א וזצלה"ה, שאדם צריך תמיד להרהר במצות עשה של ונקדשתי בתוך בני ישראל, שידמה בנפשו ויציר במחשבתו, כאלו אש גדול וגורא בווער לפניו עד לב השמים, והוא מוכן למסור את נפשו עבור קדושת השם יתברך, ואפילו אם הם באים בחרב ובקשת בכח שאדם יודה לע"ז שלהם בוודאי לא יציית לו, רק אדרבה ימסור את נפשו עבור קדושת השם יתברך, ואפילו אם הוא ימות ויהרג לא יציית להם. וזה הרמוז וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל מהו הברכה שברך אותם משה רבינו לפני מותו שתמיד יצירו במחשבתם בחקיקה שאפילו אם הם רוצים להרוג אותו לא יציית להם, ולא יהיו לכם שום יראה ופחד, רק יגידו תמיד ויאמר הוי"ה מסיני בא לדבק בתורה"ק ובמצוות, ירחם ויעזור השם יתברך שלא יהיה להם שום שליטה עלינו, ורו"ק.

(מעשה שלום מרבינו שלום מקאמרנא)

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבתינו זי"ע

יומא דהילולא מוהיהודי הקדוש מפשיסחא זי"ע יט תשרי תקע"ד

לפניו כלב ונבה, קרע בגדיו, ואמר למשמשו שהכלב הגיד לו שנפטר היהודי הקדוש זצ"ל זי"ע. עוד סיפר א"א ז"ל ששמע מאביו הרה"צ ר' יוסף דוד ז"ל, שלאחר פטירת היהודי הקדוש נסע עם אביו הוא אא"ז הרא"ם זצ"ל הרך פשיסחא, ואמר שרוצה להיות אצל בן אוהבו הוא הרה"ק רבי ירחמיאל שהיה או זינערמאכער ועני גדול, כשבאו אליו תפסה אשתו המנורות ומשכנה אותם בעבור מגדנות וי"ש לכבדם, וכשראה זאת אא"ז ז"ל פתח החלון ועפו יונים וצפרים כשרים, שחטום ועשה סעודה גדולה, אח"כ סמך אא"ז הרא"ם ז"ל את ידיו על ראש הרה"ק רבי ירחמיאל וסמכו לרבי ומנהיג, ויברכו שיתגלה ונתגלה זי"ע.

סיפר ש"ב החסיד המופלג ר' אלכסנדר אלחנן מפנימשוב ז"ל, ששמע מפי דודינו הגה"ק רבי יצחק יהודה יהואל מקאמרנא זי"ע, שפ"א רצה לפעול דבר בשביל כלל ישראל, ועשה עליית הנשמה, וראה שם היכל עם אור גדול, נכנס בו וראה שם את היהודי הקדוש מפשיסחא זצ"ל, ביקש ממנו אודות הדבר שרצה לפעול, והשיבו כי גיירה היא מהקב"ה, שאלהו היכן הוא היכלו של מורי וחמי זצ"ל הראה לו הרה"ק למעלה בעולמות, וכששמע זאת הגה"ק מקאמרנא פחד ללכת עוד למעלה שחשש שמא ישאר שם. סיפר א"א ז"ל כשחלה היהודי הקדוש, רצה אא"ז ז"ל לנסוע לבקרו, וכאשר הלך למקוה קודם התפלה רץ

כתב בספר רוא דמאיר וז"ל: ובהיות אא"ז הרה"ק רבי אברהם מרדכי מפנימשוב זצוק"ל חותן רבינו הגה"ק קוה"ק רבי יצחק יהודה יהואל מקאמרנא זי"ע, ביחד עם היהודי הקדוש מפשיסחא, שאל אצל זקניו הלילקע ציבעך שלו, והריח בו הרה"ק היהודי ריח של קטורת, ואמר אח"כ היהודי הקדוש אל הרבי מלובלין זצ"ל, כי אא"ז מקטיר קטורת בהלילקע ציבעך שלו, מאז לא רצה אא"ז להשאיל הלילקע ציבעך שלו להיהודי הקדוש. שמעתי מא"א ז"ל שהיהודי הקדוש היה רגיל לשלוח אחד מגדולי תלמידיו להיות אצל הקפות של אא"ז הרה"ק רבי אברהם מרדכי מפנימשוב זצוק"ל ולהודיע הכוונות שמכוון בעשיית הקפות.

המשך עטרת זקנים

הספר אבני מילואים מרבו בעל הקצות החושן, והלך לבקש הסכמה מהמגיד הקדוש רבי ישראל מקאזניץ זיע"א כדי שהחסידים יקנו ויתנו מעות קדימה לספר, וסיפר מהר"י ענועל בעת שישב אצל המגיד נכנסה אשה אחת בקול בוכים שבעלה ברח ממנה כבר כמה שנים ועתה היא עגונה, ובקשה בפיה שיפעול המגיד להתירה מכבלי העיגון, המגיד ציזה למשמשו שיצא מיד מפתח ביתו, והגוי הראשון שימצא מחוץ לבית, וכינסנו בכוח הביתה, וכן עשה ואחר זמן קט חזר המשמש ובידו כפות גוי אחד, המגיד דיבר עמו בלשון הקודש ואמר לו, תקום ותתודה שאתה הוא בעל האשה הזו, ואחר דו"ד הודה הגוי-היהודי, שבאמת הוא בעל האשה ויצא לתרבות רעה, וכתב על אתר גט לאשתו והתירה מכבלי העיגון.

איזה דהאך הרבי זעצט זיך (הרי אתם מנהיג בישראל שב על יד), והמתיקו שניהם יחד סוד ודיברו ביניהם דברים העומדים ברומם של עולם, ורבי משה שעמד על יד, אמר אח"כ לא זכיתי להבין דבר אחד ממה שדיברו שני הצדיקים ביחד, ומאז כשבאו לקוויניץ היה מוהרצ"ה נכנס מקודם לאחיו רבי משה, וגם רבי משה קיבל מאז מרות מאחיו הגדול וקיבלו לרבו מובהק. (מפי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א)

התרת עגונות

כשנסעו על אם הדרך חזרה מעיר סטרי מקום מנחות רבינו אבי השלשל רבי יצחק אייזיק סאפרין זיע"א, החוות דעת, והקצות החושן, ומהר"ר ענועל, סיפר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א על הגאון מהר"י ענועל, שהוא היה המדפיס של

משביע אני עלך שרו של יער שתוציאני מן היער הזה לחיים ולשלום ובמהרה, באותו רגע צעק בעל עגלה קוויניץ, שהגיע אל עבר שערי העיר קוויניץ, כשבאו לקוויניץ והשבת פרשה כנפיה, ואנשי העיר הלכו להתפלל תפלת מנחה וקבלת שבת, בבית המדרש של המגיד, האחים הקדושים נכנסו גם כן מיד לבית המדרש לקבל שלום מאת המגיד, ובהיות שרבי משה היה מבאי בית המגיד, עיי' נתנו לו להיכנס ראשונה לקבלת שלום, ואחר כך נישג אחיו הגדול המהרצ"ה, כשנכנס המהרצ"ה פנה המגיד לרבי משה ושאלו מי הוא האבדך הזה, ענה לו זה הוא אחי הגדול, שאל המגיד את מוהרצ"ה, מה מעשיך ומה מלאכתך, ענה לו שיש לו אלטע מאמע (אם זקנה) און זי האט א קוה (עגל), איך געב איהר האי (תבן), גיט זי מילאך (חלב), כששמע זאת המגיד נעמד ממקומו ואמר זענט

עטרת זקנים

יומא דהילולא ממאורי הדרות

הרה"ק רבי ישראל בן רבי שבתי המגיד מקוזניץ זיע"א י"ד תשרי תקע"ה

עוד יזכור לנו אהבת איתן אדונו

שמעתי ממורי הקדוש מוה"ר ישראל מגיד מירושם מקאזניץ, פירוש על עוד יזכור לנו אהבת איתן אדונו, כי נודע למדקדקים כי ד' אותיות אלו 'איתן', מהפכים ליחיד ורבים לנגלה ולנסתר העבר לעתיד, כמו היה אהיה יהיה תהיה נהיה, ואנו מבקשים פני אלוקינו, הגם אשר עתה אין אנו זכאין וכשרים, אבל לעתיד לאחר הבירורים, בוודאי נהיה טובים, וגם אבותינו כל חסדם עיקרם היה לעתיד, וראוי היה שלא יפסק זכות איתן לעולמי עולמים, עכ"ד ושפתים יושק.

(צבי לצדיק פרשת משפטים, **מרבניו צבי הירש מזידיטשוב זיע"א**)

אות עין

שמעתי בשם אדמו"ר מגיד מירושם מקאזניץ, כי תמונת האות עין, בעצמה הוא עון וענו, כי תמונתה ואו נון והאות בעצמה עי הוא בצירוף ענו, עכ"ד ושפתים יושק.

(צבי לצדיק פרשת בראשית, **מרבניו צבי הירש מזידיטשוב זיע"א**)

מה מקוה מטהר

מה מקוה מטהר את הטמאים, אף הקב"ה מטהר את ישראל (יומא פ"ח מ"ט). **שמעתי ממורי הקדוש מגיד מירושם דק"ק קאזניץ**, מרגלא בפומיה מה מקוה מטהר, ואיך הוא מטהר את הטמאים, היינו כשנכנס לתוכה. כך הקב"ה מטהר את הטמאים הבא לטהר, שיבוא לטהרה, ע"כ.

(פרי קודש הילולים שער השבת, **מרבניו צבי הירש מזידיטשוב זיע"א**)

משיב הרוח ומוריד הטל

ראיתי נוהג למורי הרב המגיד מקאזניץ נבג"מ, לומר משיב הרוח ומוריד הטל בימות הקיץ.

(פרי קודש הילולים שער העמידה, **מרבניו צבי הירש מזידיטשוב זיע"א**)

לפלל בחכמה

נהירא כד הוינא להקביל פני אדמו"ר מקאזניץ זלה"ה, לפלתי עמו בחכמה בכמה ענינים.

(צבי לצדיק פרשת תזריע, **מרבניו צבי הירש מזידיטשוב זיע"א**)

הצדיק הוא הבעל תפלה

פעם אחת בעת היות הרה"ק מראפשיטץ זלה"ה בידיטשוב אצל רבינו הקדוש מוהרצ"ה זלה"ה, התפלל אחד לפני התיבה ולא הוטב בעיני הרה"ק מראפשיטץ זלה"ה, ואמר לו רבינו מוה"ר צבי הירש זלה"ה, **שמע מהמגיד מקאזניץ זלה"ה**, על הענין המובא בגמרא (יומא ע"א): כהן גדול אחד שיצא מבית המקדש וכו', לסוף אתו שמעיה ואבטליון לאפטורי מיניה וכו', אמרו ליה ייתון בני עממין לשלם דעבדין עובדא דאהרן, ולא ייתי בר אהרן לשלם דלא עביד עובדא דאהרן, ופירש כי הצדיקים נותנים כח לבעלי תפילות להתפלל ברעותא שלים, וכהן גדול זה שלא היה כהון, מנין היה לו כח וזכות לכנס בבית קדש הקדשים ולצאת בשלום, רק על ידי שמעיה ואבטליון נתנו לו כח, ובכח תפלתם וזכותם נכנס ויצא בשלום, לכן אמרו לו ייתון בני עממין לשלם דעבדין עובדא דאהרן, ר"ל שבכח זכותם נעשה עבודת היום. וסיים רבינו מוה"ר צבי הירש על זה, עיקר התפילה אנו מתפללים, ולפני התיבה יעמוד איזה שיהיה, כי הבעל תפלה הוא טפל לצדיק. (הקדמת אמרי יוסף לליקוטי תורה ושי"ס)

סגולה להכניע שונאים

אנכי ארד עמך מצרימה. והנה ארד עמך מצרימה, גימטריא עשר פעם יוד הי ויו הי, בחכמה איתברירו, ובצירוף אנכי, לף, לף מד, לף מד ה, לף מד ה וד, לף מד ה וד, אחרים דמילוי מסוגל להכניע הזדים המתקוממים עלינו, ומתרגם ארד אחרים שם אחרים, וגם מועיל לקדחת, שייך ב"פ הר, הידוע לאחרים, ויוסף הרה"ק אחרים עם האותיות ט"ו הידוע י"ה בים, ומתרגם אתח, גימטריא זה השם, ויורש ח' חלל בפעם אחת, ואנכי אעלך בעלוי יתירא לאדונוגא בי, גם עלה גופך ובכל באור החיים. ויש בזה דברים הדעלים, וקבלתי זה מרבתי שאמר משם הקדוש המגיד מקאזניץ רבינו ישראל, שאמר למון מורי הרב יעקב יצחק מלובלין בסעודת שבת קודש.

(וזה ח' ח"ב דף שצד ע"א, **מרבניו יצחק אייזיק מקאמרנא זיע"א**)

עמידתו בתפילה

יותר לטחוח על הארץ, לבדים ועורות רכים, לעמוד עליהם בשעת התפילה, וכך נהג הקדוש מקאזניץ, לטחוח עור דוב על הארץ, ועמד עליה, ובדברי הטור יש איזה סוד.

(שלחן הטהור צ"א, **מרבניו יצחק אייזיק מקאמרנא זיע"א**)

וזהו טבעת

ועיקר בריאת ישראל לשבר הרע והטבע המגושם, ולהעלות הנשמות והבוריון, בסוד אלף עלמין דחתימין בעיזקא דכ"א, שביאר מרן האר"י שהם שורש כל הבוריון, מסוד שם אלף, אלף למד, אלף למד הה, אלף למד הה יוד, אלף למד הה יוד מס, אשר משם כל הטבע הנקרא טבעת ועיזקא, ונתבררין במחשבה שהוא עיזקא, ארבע מוחין, מס סתומה, ונמשכין ליסודה ששם גם כן עיזקא, ועל זה אמר המגיד מקאזניץ, יודים המחשבות, 'טבעת' עשית טבעות ועיזקא.

(נתיב מצותיך נתיב אמונה שביל, **מרבניו יצחק אייזיק מקאמרנא זיע"א**)

ברכה

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקלה (דברים יא כו). אמר לי איש אחד ששמע משם מורנו ורבינו מוה"ר יעקב יצחק מלובלין שאמר בזה הלשון, ברכה זה הרב רבי מענדל מרומנאב, ברכה זה הרב מוה"ר ישראל מקאזניץ, ברכה זה הרב מאפסא, וחשב בזה הרבה צדיקים שבדורו. קלה זה וכו' וחשב.

(היכל הברכה דברים עה. **מרבניו יצחק אייזיק מקאמרנא זיע"א**)

השפעה לצדיקים

המגיד הקדוש מקוזניץ זיע"א פירש את הפסוק בתהלים (לג יח-יט) 'הנה עין הויה אל יראיו למיחלים לחסדו. להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב'. שהצדיקים נותנים את האות עין לתיבת 'מות' ונעשה 'ימות', וזהו פי 'להציל ממוות נפשם לחיותם ברעב'. ועל זה הוסיף זקני הגאון הקדוש בעל הדמשק אליעזר זיע"א דבפיט של ראש השנה וכל מאמינים אומרים 'העליון ועיניו אל יראיו, שליראיו דהיינו הצדיקים נותנין האות עין ונעשה מעות ומשפיע להם כל טוב, משאי"כ לרשעים 'הסובל ומעלים עינין מסוררים', היינו שמהסוררים הוא מעלים העינין, ונשאר רק מות.

(מפי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א)

יום הכפורים

אמרו חכמינו (יומא כ). ההוא יומא לית ליה רשות לאסטוני, משום השט"ן מספר שסי"ד, שבאלו שסי"ד ימים בשנה אית ליה רשות לאסטוני, ויום השסי"ה לית ליה רשות לאסטוני. ואמרת, כי אכילה ושתיה של המועדים ושת צריך להיות כולו לה', כמו התענית של יום הכפורים, שאי אפשר להתענות שלא לשמה. ובה פרשתי דברי חז"ל (שבת קיט). שלמדו ממקרא (ישעיה נח יג) וקראת לשבת עונג, שזה עונג לשבת דווקא ולא לענג את עצמו, ולקדוש ה' מכובד, זה יום הכפורים שאין בו אכילה ושתיה רק כסות נהיה, היינו כמו התענית של יום הקדוש הוא כולו לשמה, כמו כן תעשה הענג שבת כולו לשם ה'. וזה אמר המגיד הקדוש מקאזניץ שעשו ושרו אומרים ויעקבני זה פעמים, ששני פעם יעקב, מספר שסי"ד ימים בשנה, יעקב מרמהו, כי אכילתו ע"פ התורה כולו לשמה, רק על יום השסי"ה יום הכפורים שמתענים בו, אומר גם הוא שהוא לשמה.

(בית אבות קכב. **מרבניו חיים יעקב מקאמרנא זיע"א**)

התקבולות רבינו בעל הצבי לצדיק מזידיטשוב זיע"א המגיד מקאזניץ זיע"א

שמעתי מזקני הגה"ק בעל הפרי חיים מקאמרנא זיע"א, כידוע היה דו"ז רבינו הגה"ק בעל הצבי לצדיק מזידיטשוב זיע"א מגדולי תלמידי רבינו הרה"ק רבי יעקב יצחק הורוויץ זיע"א החוזה מלובלין, ולא היה נוסע לצדיקים אחרים שהיה חושש מקפידת רבו הולובלינער, משאי"כ אחיו דו"ז רבינו הגה"ק רבי משה מסאמבור זיע"א בעל התפלה למשה, אע"פ שהיה גם כן תלמיד הולובלינער, היה דרכו לנסוע מפעם לפעם, אל רבינו הרה"ק רבי ישראל המגיד מקוזניץ זיע"א בעל עבודת ישראל, ורבי משה היה מפציר הרבה את אחיו הגדול מוהרצ"ה, שישע עמו לפחות על פעם אחת על שבת קודש לקאזניץ, אחר רוב הפצרות גמר בדעתו דו"ז המהרצ"ה, לילך ולישאלו רשות מרבו הולובלינער, ונתן לו רשות, במשך כל השבוע הכינו שני אחים הקדושים את עצמם בהכנה עילאה, לכבוד השבת קודש שישבתו בצל המגיד מקאזניץ, ביום השישי בהיות הבוקר, יצאו שני אחים הקדושים יחד בעגלה אחת, אל עבר העיר קאזניץ, רבי משה שהיה בימי עלומו סוחר והיה יודע שפת המדינה ישב מלמעלה על יד בעל העגלה, ודיברו שניהם יחד במשך כל הדרך, ומהרצ"ה ישב למטה בתוך העגלה, אחוה ברשעפי קודש מיחד יחודים כדרכו בקודש, הדרך לקוזניץ היה מפוצל לשני דרכים, אחד הוא דרך המלך, ואחד היה דרך היער שהוא קרוב יותר בכחצי שעה, כשהגיעו לפרשת הדרכים הנ"ל, שאל הבעל עגלה את רבי משה באיזה דרך יסעו, וענה לו כי הזמן מאוחר ומתקרב זמן כניסת השבת ע"כ יסע דרך היער שהוא יותר קצר, כשנכנס הבעל עגלה בתוך היער ראה שטועה הוא בדרך ואינו יודע דרך מוצא היער, ואמר לרבי משה הנה כבר עשרים שנה שנסע אני על הדרך הזה ואף אחד מן הפעמים לא טעיתי, ועכשיו רואה אני שאין אני יודע הדרך והמבוא לצאת מן היער, כשראה רבי משה כי הנה כבר פנה היום, וסמוך לשבת קודש, פנה אל אחיו המהרצ"ה ואמר לו, אחי אחי הפסק לרגע קט מיחודיך, וראה מה לעשות כדי שצא מן היער, ונגיע למחוז חפצינו לחיים ולשלום, עמד מהרצ"ה מדביקתו, ואמר

המשך בעמוד הקודם

לכל קהל הקודש, מתפללי ולומדי בית מדרשינו

ש"מחת בית השואבה

תתקיים בבית מדרשינו ביום רביעי ב' החוה"מ

אוישפיזא דמשה רבינו מהימנא

בשילוב סיום מסכת ברכות שנלמד במסגרת שיעורי הדר היום בהיכל בית מדרשינו

סעודת האוישפיזא בסוכה בשעה 8:00

ולאחרי שירות ותשבחות בתפילים ובמהולות לכבוד ההג ושמחת התורה

חגנו מתכבדים להזמין את כל קהל קודש, מתפללי ולומדי בית מדרשינו, לרגל יומא דהילולא דרבינו הגאון הקדוש

מרן רבינו שלום מקאמרנא זצוק"ל

בעמח"ס מעשה שלום, נפש שלום, נשמת שלום.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

יערוך את שולחנו הטחור

בשבת קודש פרשת האזינו בעת סעודה שלישית רעוא דרעוון

בהיכל בית מדרשינו

זכות רבינו הקדוש ימליץ טוב בעדינו אכ"י